

Ősi János

Beszámoló

Málta, 2023. július 29-augusztus 5.

Az English Language Development for Teachers című egyhetes tanártovábbképzés az Easy School of Languages szervezésében zajlott Málta tengerparti fővárosában, Vallettában.

Bár Máltában szinte minden tengerparti, nem csak a főváros, és ezzel jellemeztem is a hely legfőbb sajátosságát. Az északi parttól a déli partig nem sokkal nagyobb a távolság, mint egy kétórás sétaút, habár a 35 fok körüli nyári átlaghőmérsékletre tekintettel itt nemigen sétál senki ennyit. És a keleti part sincs sokkal messzebb a nyugatitól. A kicsi, sűrűn lakott városállam (*polis*, igen, ilyen lehetett valaha az ókori Athén, helyesebben Attika) mégis büszkélkedhet egy szárazföldi (történelmi) fővárossal is, Mdina, amelynek szűk utcáiban, sikátoraiban csodával határos módon maga lehet az ember. (Hogy, hogy nem, tényleg nem tudom, de ez a kisváros a turista-áradat földrajzi közepén rászolgál arra, ahogy nevezik: „csendes város”.)

Az öt napon át zajló, napi háromszor kétórás blokkokból álló képzés tantermi és technikai feltételei kitűnők voltak: interaktív tábla, internethozzáférés, légkondicionálás könnyítette az egyéni és csoportos munkát.

A képzést tartó tapasztalt nyelvtanár felkészültsége kifogástalan volt, személyisége megnyerő, magatartása segítőkész és barátságos. Rendkívül változatos tanári módszerekkel tartotta, illetve vezette a foglalkozásokat, irányította a közös munkát.

A képzés délelőtti része (kétszer két óra) nyelvoktatás volt beszéd- és írásgyakorlatokkal, szövegértéssel, nyelvhelyességgel. A tanárunk tempós, hatékony egyéni vagy csoportos munkát várt tőlünk. Nem volt ez könnyű, de barátságos, segítőkész hozzáállása miatt nem váltott ki senkiben feszültséget, pedig a nyolc fős csoport tagjai nagyon különböző kulturális környezetből érkeztek Japántól Németorszáig, és az életkorbeli eltérések is jelentősek voltak (japán tinédzsertől a *korosodó* magyarig, ez utóbbi én volnék).

A délutáni kétórás képzések még érdekesebbnek bizonyultak. Ezeken a foglalkozásokon Málta földrajza, történelme, múzeumpedagógiája, gasztronómiája volt a fő téma. Nagyon sok olyan információt kaptam, amelyek arra inspiráltak, hogy a képzés utáni, késő délutáni órákban járjak utána a hallottaknak. Csak egy példa: így jutottam el a kis halászfaluba, Marsaxlokk-ba és fogyasztottam el – a gasztronómiai szemináriumon hallottak ellenőrzése céljával – életem talán második vagy legfeljebb harmadik „tenger gyümölcsei” egytál ételét. De

nem akármilyen tál volt ám az, már csak a méretét nézve sem. Mondhatnám, hogy megbirkóztam vele, de nem igaz. Felfaltam az utolsó morzsáig. Vagyis hát inkább cseppig. Igen, az állaga (nyálás, nyúlós...) nem volt túl vonzó. De az íze! Igazat mondtak a szemináriumom a Marsaxlokk-i *seafood*-ról, lecsekkoltam. És bár a *nyelvi kompetenciám* a kagylókat, polipokat, rákokskákat és egyéb herkentyűket illetően *sem* megkérdőjelezhetetlen, a tenger gyümölcsei tálát merem ajánlani bárkinek. Amúgy pedig az angolnyelv-tudásom a rövid egy hét alatt is sokat fejlődött a szinte teljesen angol nyelvű Máltán, a csodálatos Földközi-tenger szívében.

